

Kuida ma jälle ello siise sain, sedda ei tea
ma mitte mälletada. Muidogi olli ni paljo
ello - õhko mo sees, et se soe hinge aur, mis
mo kallis naene, mo suhho puhhus, mis mind
ellawaks teggi, et ma tundma hakkasin, et
kegi mo ümbert kinni hakkas ja tuggewaste
piggiſtas. Sest nüüd tuli tuul minno peale
ja ma tundsin lahket ollemist ja löin silmad
lahti ja näggin omma kallist naest, kes mahha
langes ja mind koghutas, et jälle ärraminne-
tasin. Pärast kahhe tunni ärkasin jälle; agga
se kes minno ello eest murret kandiſ, olli
omma ello minno eest ärraannud ja isse sur-
ma sanud.

Armsad luggejad! Sedda kurba luggo lug-
gedes, tulletage omma mele, et teie ka omma
surnuid mitte ülle pea ja kaela warſi kirſto
ei panne, waid odake iggaühhe furno jures,
kui temmal tõssine märk, se hoiſ, tunda on.

Kül halle on se luggo kuulda,
Mis luggesime praego siin;
Oh Jummal! wõtta armust keelda,

Et meil ei tulleks ka se piin:
Kül naene surmast ärrataſ,
Surn tedda ennast surmataſ.

Ei holind naene ommast ellust.
Kui agga mees jääks ellama
Ja südda armastusse wallust,
Eaks kurwastuses põllema,
Ja mõtleſ: tulleb surn mull' ka,
Kui agga mees jääks elloma!

Kül Poja teed on immeliſſed,
Mis ei woi ärraawata,
Need on ni mitme nimeliſſed
Et surnuidki woib ärrata:
Kell' on siin õige, wagga wiis,
Ei temma arm sest lahko siis.

Koddo - káiſaſt.

Saksamaal keiser Karel VI. wallitsuse aeal,
seisſis Kirraſeri rüggement Hornaus talli - for-
teris. Ühhel päwal tuli soldat pealiko jure